

Píseň o trpícím služebníku (Izajáš 53)

„Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ (Lk 24,26)

- I+II* Kdo uvěří naší zprávě?
Nad kým se zjeví paže Hospodinova?
- I* Vyrostl před ním jako proutek,
jak oddenek z vyprahlé země,
neměl vzhled ani důstojnost.
- II* Viděli jsme ho,
ale byl tak nevzhledný,
že jsme po něm nedychtili.
- I* Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl,
muž plný bolestí,
zkoušený nemocemi,
- II* jako ten, před nímž si *člověk* zakryje tvář,
tak opovržený, že jsme si ho nevážili.
- I* Byly to však naše nemoci, jež nesl,
naše bolesti na sebe vzal,
- II* ale domnívali jsme se, že je raněn,
ubit od Boha a pokořen.
- I* Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost,
zmučen pro naši nepravost.
- II* Trestání *snášel* pro náš pokoj,
jeho jizvami jsme uzdraveni.
- I* Všichni jsme bloudili jako ovce,
každý z nás se dal svou cestou,
jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.
- II* Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel;
jako beránek vedený na porážku,
jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel.
- I* Byl *mu* dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt *našel*,
ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

(Iz 53,1-3.4-7.9)